

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 489/2023
14.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Бијелић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, ВП ... Прокупље, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3474/2022 од 02.08.2022. године, у седници већа одржаној 14.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3474/2022 од 02.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3474/2022 од 02.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П1 158/19 од 31.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена на исплату накнаде трошкова исхране у току рада за период од 01.06.2016. године до 31.12.2017. године, у износу од 135.559,50 динара, и то у месечним новчаним износима наведеним у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена на исплату накнаде трошкова регреса за годишњи одмор за период од 01.06.2016. године до 31.12.2017. године, у укупном износу од 56.483,06 динара, и то у месечним новчаним износима наведеним у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3474/2022 од 02.08.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П1 158/19 од 31.03.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Према члану 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија је дозвољена ако постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначи судска пракса или да ново тумачење права.

У конкретном случају, по оцени Врховног суда, нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Побијана пресуда не одступа од судске праксе у споровима за наплату трошкова исхране и регреса професионалних војних лица, о којима се одлучује применом прописа о платама државних службеника и намештеника.

У том контексту, не постоји ни потреба за новим тумачењем меродавног материјалног права. Одредба члана 8. став 5. Закона о Војсци Србије прописује да се на права и дужности професионалних војних лица (официр, подофицир и професионални војник) и војних службеника која нису уређена тим законом или посебним законом или другим прописом примењују прописи о државним службеницима, општи прописи о раду и посебан колективни уговор за државне органе. Општи прописи о раду, садржани у Закону о раду, сходно члану 2. став 2. тог закона примењују се и на запослене у државним органима, органима територијалне аутономије и локалне самоуправе и јавним службама, ако законом није другачије одређено (супсидијерна примена). Законом о државним службеницима прописано је да државни службеник има право на плату, накнаде и друга примања према закону којим се уређују плате у државним органима (члан 13). Законом о платама државних службеника и намештеника није уређено питање трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, али је чланом 39. тог закона прописано да се Посебним колективним уговором за државне органе могу утврдити друга примања државних службеника према општим прописима о раду. Према члану 29. став 2. Посебног колективног уговора за државне органе, коефицијент за обрачун и исплату плата државних службеника и намештеника садржи и накнаду трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

У спору за наплату новчаног потраживања из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП. Према тој одредби, ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овом случају вредност предмета спора побијаног дела (члан 28. став 1. ЗПП) износи 192.042,56 динара и нижа је од вредности меродавне за дозвољеност ревизије, предвиђене наведеном законском одредбом.

Следствено изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП,
одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић